

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 | Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Narodni ponos.

Na gori Isel pri Laomostu razkril se je v četrtek spomenik prvemu in najslavnejšemu tirolskemu narodnemu junaku, prvoboritelju v svetem boju za stare domovinske pravice in mučeniku za to idejo, Andreju Hofru, najodličnejšemu mej številnimi junaki tiste dobe. Kdor ima za velike čine in dokaze hrabrosti in podjetnosti do vzneto srce, kdor umeje elementarno silo zavišenih idej in teženj, temu mora biti simpatičen ta kršni sin skalnatih gorâ tirolskih, ta vzornik samosvestnega rodoljuba. Kdo ne pozna njegove zgodovine in zgodovine tirolskega ustanka zoper tuje nasilstvo? Ko je po Požunskem miru veliki Napoleon priklopil lepo Tirolsko novoustanovljenemu bavarskemu kraljestvu in so začeli novi gospodarji kršiti in odpravljati stare deželne pravice in ustanove ter brezobzirno izkoriščati domačine, tedaj se je mej ponosnimi tirolskimi kmeti začelo močno gibanje, kateremu se je postavil na čelo v celi deželi znani in čislani pasajerski krčmar Andrej Hofer. Nastal je viharen upor, hrabri Tirolci so izgnali prešerne tujce, naposled pa po junaškem boju, po krvavih bitkah in slavnih zmagah podlegli nasprotnikovi presili. Tisoč in tisoč vrljih mož je preminolo v tem sr-

ditem boju in naposled je sam Andrej Hofer zapadel smrti daleč od domovine, v tuji deželi. . . Ni-mamo namena popisovati zgodbe teh časov in podrobnosti teh bojev. Znaše so celemu svetu, ker spadajo mej najznamenitejše pojave narodne samosvesti in so zajedno bliščeč dokaz, kaj premore hrabrost in neustrašnost posameznega rodu. Le dvojje naj konstatujemo: Tirolci so se uprli tuji sili ker je kršila njih starodavne pravice in žalila njihova narodna, dinastična in verska čutila, gonilna moč pa je bila prirojeni jim narodni ponos. Ta, v svoji priprostosti toli prikupni ponos na rod in domovino, ta goreča ljubezen za rodni kraj in materni jezik, to dela, da čisla ves svet značajni tirolski ljud in da je z njim vred slavil razkritje spomenika inkarnaciji vseh lepih tirolskih lastnostij Andreju Hofru.

Kakor je bil za časa tirolskih bojev za svobodo domovine in staro pravdo narodni ponos močilen in vlevažen faktor, ki je pomagal pridobiti miroljubnega in treznega tirolskega kmeta za veliko idejo, da je zapustil domače ognjišče, ženo in otroke, ter se podal v smrtonosni boj, tako je tudi narodni ponos še dandanes preznamenit element v vseh narodnostnih, političnih in kulturnih prizadevanjih. Narod, ki ni ponosen na svojo domovino in na svoj jezik, ki ljubosumno in neustrašno ne čuva in ne ščiti, kar so mu zapustili predniki njegovi, ki ne tvega če treba tudi imetja in življenja za svojo neodvisnost in za svoj obstanek, tak rod je izgubljen in se mora prej ali slej potopiti v tujstvo, ter izgubiti svojo individualnost, svoje pravice, šege in navade in naposled tudi to, kar mu mora biti najsvetejše — svoj jezik.

Boj za narodnost je dandanes na dnevnem redu. Svetovna kultura je rodove precej izjednačila in razlikujejo se skoro samo še po jeziku, zakaj to, kar se je po nekod še obranilo narodne prvobitne individualnosti, izbrusilo se bo tekom let do cela. Jezik pa bode ostal in jezik je prvo, saj je že rekel Humboldt, da „die wahre Heimat des Menschen ist eigentlich die Sprache.“

Naroda, ki je ponosen na svoj jezik in na svojo individualnost, ne ugonobi nobena sila. To

vidimo v sedanjih časih tako na Nemškem kakor pri nas v Avstriji. Vsa nemška krutost in brezobzirnost ni mogla ponemčiti francoskih Alzačanov in Lotarinžanov, niti poznanjskih Poljakov. Francozov v Alzaciji in Lotaringiji ni uklonil ves nemški pritisek. Čutijo se Francoze in njihova srca bijejo za Francijo. V predvečer prihoda cesarja Viljema v Mec našla je policija po vseh oglih nabite lepake z napisai „Vive la France! A bas la Prusse!“ In bilo je še drugih demonstracij. Alzacija in Lotaringija sta še dandanes tako malo ponemčeni, kakor Normandija ali Burgundska. Iz pravih starodavnih rodovin alzaških in lotarinških ni doslej še nijeden sin vstopil v nemško državno službo, nijeden ne nosi častniške suknje nemške, nobeden ne studira na nemških visokih šolah, vsak gleda da pride kolikor menj mogoče v dotiko z nemško vlado in nobeden ne mara govoriti nemški jezik. Ta boj zoper nemško državo je strahovito težak, ker ni samo boj za ohranitev narodnosti, ampak zajedno tudi boj za izločenje iz sedanje zveze z Nemčijo in za zopetno priklopljenje k Franciji. Da pri tem ne navdaja francoskih Alzačanov in Lotarinžanov nede-sežen in nenadkriljiv ponos na jezik in narodnost — kdo ve, ali bi ne bili že davno podlegli v trdem boju.

To isto vidimo tudi pri poznanjskih Poljaki in še bolje pri Čebih. Naj se sicer Čehom očita karkoli, to se jim mora priznati, da so ponosni na svojo narodnost, da se je nikdar ne sramujejo in da so takisto ponosni na svoj jezik. In ta njihov ponos, ki se je že imenoval prešernost in ošabnost, jih krepi in navdaja z novimi silami, z neupogljivo voljo in neukrotljivo odločnostjo za narodni boj.

Kar vodi Francoze, Poljake in Čebe, to je tudi k zmagi in jedinosti pripeljalo Madjare in Italijane in tega je nad vse treba tudi nam Sloven-cem. Lahko smo ponosni na svoj krasni blaglasni jezik, ponosni na narodno svojo individualnost, na svojo domovino in na svoje dosedanje kulturno napredovanje. Naš narod je bil tekom stoletij teptan in zaničevan — sedaj pa je faktor, s katerim resno računajo državniki. To je že nekaj, to je mnogo, ali to še ni dovolj. Šele tedaj, kadar ho na vse

LISTEK.

S slavnostnim vlakom v Kočevje.

(Iz dnevnika neznanega udeleženca.)

Kakor znano, otvorila se je kočevska proga dolenjskih železnic dne 27. t. m. s slavnostnim vlakom, kateri je vozil nad sto odličnih vablencev. Mi ne vemo, so se li povabili vsi, kateri so mislili ali bili prepričani, da so v to poklicani, ali pa se je morda povabil tudi kedo, katerega „ni bilo treba“; faktum je le, da je Ljubljanska policija v noči potem, ko se je bil vrnil okičeni vlak zopet v našo metropolo, prišla in odpeljala na Studenec gospoda v fraku in beli kravati, kateri je v kavarni v obližji Turjaškega trga s svojim vedenjem vznemirjal goste; kazal je vse znake veledomisljivosti. Trdil je, da se je vozil s slavnostnim vlakom, in da je on ustvaril dolenjsko železnico, sedaj pa le čaka, da ga pokličejo še k slovesnemu souperju k deželnemu predsedniku, da se mu poklonita Bacquehem in Bilinski. Ker ga nihče ni klical, postajal je vedno bolj ne-strpen in divji. Na Studenci odvzeli so mu zanimiv dnevnik, kateri je po srečnem naključju prišel v roke našemu neumorno delavnemu reporterju. Kakor smo

zvedeli, ušel je oni blazni danes zjutraj iz Studenca, splezavši čez visoki zid; — od onega trenutka sem je izginil brez sledu. Imena njegovega tudi nismo mogli poizvedeti; toda dnevnik je ostal, in ker smo se domislili stare prislovice o onih, ki vedno res-nico govore, zdelo se nam je umestno podati svojim čitateljem njega vsebino. Tu je:

Dné 10. septembra.

Od dné do dné, od ure do ure čakam in — čakam; vabila pa le ni! Da bi pozabili name? — Ni mogoče, saj sem jaz vendar prvi sprožil misel —

Dné 15. septembra.

Nič, nič! Treba bo skoro malo podrezati, ter opozoriti gospode, ki sedaj zvonec nosijo!

Dné 20. septembra.

Vender! Pomagalo je! Hvaležnost in priznavanje zaslug še nista izumrla v človeštvu! Vabljen sem; — dne 27. t. m. se odpeljemo. Krojač mi popravlja hlače; malo preozke so za sedanje modo, morda bo mogoče na šilih kaj izpustiti. Belo kravato sem že kupil, rokavice pa treba s svežim kruhom odrgniti.

Dné 25. septembra.

Ha ha, gospod dvorni svetnik A. ni vabljen; saj sem vedno trdil, da najdejo le prave zasluge — pravi odmev. Dvorni svetnik? Koliko pa je to?

Dné 26. septembra opoldne.

Moj prijatelj, dr. O. me silno zavidal. Kaj mu pomaga ves njegov denar, s slavnostnim vlakom se vender ne bo vozil! Pa naložil mi je vender silno skrb; rekel je, da bo treba plačati samo za obed brez pijače vsakomu — petnajst goldinarjev. Da bi te strela! Tega vsa čast ni vredna! Treba poizvedovati.

Dné 26. septembra zvečer.

Urâ! Dr. O. je zavisten lažnjivec! Vse bo zastoj: voznja, jed, pijača, — vse Sacher z Dunaja, Mât et Chandon, — in po vrhu —? No, kedo ve? Morda tudi kaj! Ob takih prilikah križce kar sipljejo. Kedo ve?

Dne 27. septembra Ljubljana juž. kolodvor.

Hu, — to je gneča! Samo uniforme in križci, — pa kaki in koliko! Uniform ne maram, pa križec, to je kaj družega! Kedo ve? — Joj — čast je pa le velika: V taki družbi še nisem bil, toda zasluge se vedno priznavajo. Jaz le ne vem, česa ima poslanec Hribar tu opraviti? Zavaroval ne bo nikogar; tu bi bili morali k večjemu Prosenca povabiti! On je za — nezgode, in zasluge ima tudi; pravijo, da bo na Notranjskem kandidoval, pa me-nim, da se bo premislil. Dr. Papež je vedno za ministrom; ravno sedaj sem čul, da mu pripove-

Neljubo je dirnilo šolsko občino Trnovsko postopanje deželnega šolskega sveta pri zadnjem imenovanju učiteljice. Dne 24. avgusta razpisal je okrajni šolski svet v Postojini učiteljsko mesto za Trnovo z določilom, da je rok za prošnje 14 dni; 1. septembra pa že je bilo čitati v uradnem listu, da je imenovana učiteljica. Res je, da se učitelji ravno ne potezaajo za tukajšnja mesta, pa morebiti bi se v določenem času oglašil vender kateri, in če bi se prav ne, imel bi tukajšnji ljud vsaj zavest, da se po nepotrebnem ne prehitava.

Poročal bi Vam tudi lahko o nekem tukajšnjem gospodu, kateri smatra za neotesanost, ako se pride k njemu in se ga uljudno pozove k pristopu v podružnico sv. Cirila in Metoda. Nočem o tem več pisati, a morda pride kedaj prilika, da se Vam bo lahko kaj več poročalo o tem „finem“ možu.

H koncu bi bilo tudi dobro opozoriti naše kapitaliste na nekaj, kar se je dosedaj preveč zanemarjalo. Ni znano, je li v nas premalo podjetnosti ali res premalo kapitala (slovenske posojilnice imele so sicer v zadnjem letu 13,325.676 gld. denarnega prometa), vé se le to, da smo prepustili vse prirodne zaklade tujcem, ki jih izkoriščajo z narodom vred. Misli se, da drugače že biti ne more, kakor da je Slovenec le delavec v tujčevi tvornici ali rudokop v njegovih jamah. Nemec Herder pripoveduje, da so se Slovani bavili z industrijo, rudarstvom in veliko trgovino že takrat, ko so njegovi praočetjje polegali še po medvedovih kožah. In v resnici bil je naš narod še celo pred sto leti v taci podjetjih dosti na boljem. Tuja konkurencija ni nas uničila; podjetnosti nam je manjkalo, pa tehnične vede smo skoro popolnoma zanemarjali. V kratkem mora napočiti pri nas preporod stare delavnosti na tem polji; bratje Čehi naj nam pa bodo kakor mnogokje drugod, tudi tukaj v vzgled.

Malo dolin je na Slovenskem, ki bi bile tako ugodne za industrijalna podjetja, kakor je Reška. Od Zarečja do Male Bukovice in Gornjega Zemona leže v nji velikanski skladi premoga. Vedelo se je to že več časa. Pred dvema leti prišlo je na um nekemu Italijanu, da bi bilo dobro polastiti se teh zakladov. Okupoval je blizu 100 mest, kjer hoče pričeiti s kopanjem. Kakor je čuti, sredstev ni že takrat mnogo imel, a sedaj so mu še ta pošla; mož pa vender vztraja, ker zna, kaj si je prilastil. Nedvomno pride pa v kratkem čas, ko bo moral vse te pravice prodati ali si poiskati premožnega solastnika — zatorej, kapitalisti slovenski, pozor! Tujci sami se Vam čudijo, kako morete lahkim srcem prezreti take zaklade v domači zemlji. — Da bi prišli ti prostrani premogovi skladi v narodno last, naj si bo posameznikov ali ono kake navlašče v to ustanovljene družbe, kako obrestovanje kapitala, kako blagostanje v vsem tukajšnjem kraju. Lastna industrija bi se lahko započela; delavec bi pa imel stalnega in dobrega zaslužka. — Nehajo naj Vaši konservativni nazori o tej stvari, oživite Vaše mrtve kapitale ter poiščite si zaupnih strokovnjakov, s katerimi započnete, dokler je še časa. Prepričani bodite, da se nas bodo unuki naši le z žalostjo spominjali, ako jim nismo osnovali in omogočili delovanja na polji industrije.

žurnalisti so že skoro vso slivovko popili. Godba klasična; tisti, ki klinc grize, spominja s tem na Ribnico, s svojim žarečim nosom pa na blišč Skali-nih redov.

Velike Lašče.

Ko govori župan, leta neka srborita osa vedno okolo njegove in ministrove glave. Kaj, ko bi jednega izmed nju pičila? Za ministra se dam takoj — jaz! Komaj sem si to mislil, bila je že ob moji glavi, ter me spremila do kupeja. Morda je to dobro znamenje?

Ortnek.

Nobene slovenske zastave! Schaffer in Schrey si sporazumno maneta roki, ter migata proti kupeju, kjer se vozi mladi Kozler.

Zlebiš —

— ni postaja ampak želijo si jo! Tako stoji zapisano na slavlolu ob progi. Pakiž, tu domačin — vprašan, kaj to pomeni, reče: „Kaj je kej blu-u?“ Kalan gleda melanholično tja čez pašnike na vas, kjer sedaj krompir koplje ona znana nekda zamaknjena Lenčika. Sic transit gloria mundi!

Ribnica.

Velikansko navdušenje. Schaffer pričakoval, da se izroči Schwegelju takoj častna diploma, pa semenda „neje hoteli več kručiti, se tu, — de bi jih Bug ne-bi s debelim pavcem potipal.“

Iz Celovca 27. septembra. [Izv. dop.] (Prihod pešpolka baron Kuhn št. 17.) Preteklo nedeljo dne 24. t. m. zjutraj ob 1/3. uri došel je s posebnim vlakom pešpolk sosednje nam bratske pokrajine slovenske v Celovec ter bil na kolodvoru, navzlic pozni uri, pričakovani od mnogobrojno zbranih, tu živčih Slovencev, ki so došle vojake prav pristrčno pozdravljali s slava- in živio-klici. Na peronu so bili pri sprejemu zbrani večinoma vsi tu bivajoči častniki in vojaški dostojanstveniki, le izmed naših mestnih očetov, ki imajo navadno dovolj časa, zbirati se pri velikonemških demonstrativnih slavnostih tako v mestu kakor po deželi in izven taiste, da pomagajo udrihati po mirnih Slovencih, ni bilo pri tej priliki nikogar navzočega. Naš napihnjeni župan, g. dr. Posch, ni uvideval potrebe, pozdraviti polk, ki ima nalogo odslej čuvati naše mesto in njega prebivalstvo. Saj je prišel polk iz toliko neljubega jim kraja — iz kranjske dežele!

Ko se je polk postavil v vrste in nastopil pot v mesto, zaigrala je godba koroško koračnico, mnogoštevilno občinstvo pa je z navdušenimi živio-klici spremljevalo vojake do jezuitske vojašnice, kjer se je po običajni zahvalni molitvi nastanil jeden batalijon in je polk oddal svojo zastavo, druga dva batalijona z godbo vred sta pa odkorakala skozi mesto dalje v takomenovano sirotišnično vojašnico (Waisenhauskaserne) pod Križno goro.

Zdaj imamo tedaj slovenski polk tu v Celovcu. Kdo bi se bil tega kdaj nadejal? Ko je o svojem času znano postalo, da je kranjski polk premeščen semkaj v glavno mesto blažene Koroške, nastal je v nemškem taboru grozen strah in trepet, in naši Tevtoburžani so stikali plaho svoje glave ter ugibali, kaj bi jim bilo storiti, da bi se ta grozna nesreča odvrnila od Celovškega mesta. Ali od mero-dajne strani bila je ta srborita gospoda poučena, da naj miruje, ker z vojaškimi naredbami ne gre igrati politične komedije, in da naj nikar ne rogovili, ako sploh reflektuje na vojaško posadko v Celovcu. Ta migljeje je v toliko pomagal, da je ta nestrpna garda od svoje prvotne akcije odstopila ter se konečno udala osodi — trpljenja, kajti zdaj jej bode pač še bolj pogostoma bila slovenska govorica na rahločutna nemška ušesa, nego prej. Ali upajmo, da se tudi temu zlu kmalo privadi. Že veliko se je v tem oziru obrnilo nekaj let sém v Celovcu na bolje, in zdaj, ko se napravlja Celovec po Dunajskem uzorcu za veliko mesto, menimo, da se bodo tudi še ostale malenkosti malomestnega življenja poizgubile in se nemška telesa v bodoče ne bodo več tresla pred slovensko besedo. In ker malomestni zdaj več nočemo biti, zatorej je upati boljše bodočnosti tudi na to stran navzlic temu, da imamo sedaj v svoji sredi te vražje Kranjce, povsem brhke in krepke rudečelične slovenske fante, kojih vitke in hkrati krepke postave imponirajo celo našim zagrizencem, — še bolj pa koroškim dekletom, ki se, kakor znano, prav rade in hitro zaljubijo.

Ako še omenim, da so naše „Freie Stimmen“ le samo v treh vrsticah omenile, da je došel nov polk baron Kuhn po noči v Celovec in da se zloglasna „Villacher Allg. Zeitung“ jezi nad Živio-klici, ki so spremljevali polk na poti v mesto, meneč

v svoji brezmejni modrosti, da bi se kaj takega v Celovcu ne smelo trpeti, sem menda povedal vse, kar bi utegnilo čestite Vaše čitatelje zanimati. — Ali stoj! Se nekaj! Dočim ste sprejeli Vi v slovenski Ljubljani došli nemški polk iz Gradca z bengalično lučjo, je naš mestni magistrat Celovški v svoji modrosti pošteno skrbel za to, da so bile pri prihodu kranjskega polka po mestu večinoma vse svetilnice pogašene. Ja, da bi bil prišel v Celovec kak pruski grenadirski polk, à la bonér, nataktni bi bili dali naši mestni očetje na vsak steber po deset lamp, kakor to vedno prakticirajo, kadar pride v Celovec kako nemško društvo iz Gradca ali Dunaja, ali kadar ima postavim kak nemški „šulferaja“ svoje zborovanje v našem mestu. O takih prilikah sveti se po Celovcu kakor po Dunajskem ringu, za poštene avstrijske vojake pa še brlavih sveč nimajo. O tej priliki se je pač zopet sijajno pokazal večkrat toli hvalisani avstrijski patrijotizem naših talmi-Nemcev, ki ga imajo pa navadno le na jeziku, v srcu pa nikdar.

Mi Celovški Slovenci in z nami gotovo tudi vsi naši somišljeniki in rojaki cele slovenske Koroške kličemo pa vrlemu polku, ki je v tolikih bitkah za cesarja in domovino vsikdar častno potrdil svojo moč in hrabrost, o priliki njegovega prihoda v naše mesto srčni dobro došel in živio! Dal Bog, da bi se čutil tu pri nas prav domačega in zadovoljnega!

Domače stvari.

— (Gg. volilci notranjskih kmetskih občin) opozarjamo na volilni shod, ki bode jutri v nedeljo ob 4. uri popoldne v Postojini v gostilni g. M. Vičiča. Na shodu se bode določila kandidatura za deželnozborsko volitev.

— (Izlet Sokola v Ribnico in Kočevje.) Kakor nam piše prijatelj lista, je v staroslavni Ribniški dolini in po vsej novi Dolenjski progi posebno pa v Ribnici obradovala vse rodoljube vest, da poleti čili „Sokol“ koj prvo nedeljo po otvorjenju nove železnice na Dolenjsko. Rudeča sokolska srajca pozdravila se bode isto tako navdušeno in pristrčno v novih krajih, ki so se odprli zdaj železniškemu prometu, kakor povsod drugod po slovenski domovini. Prijatelj nam piše mej drugim v imenu Ribniških rodoljubov: Vam nasproti bijejo nam srca, bratski sprejeti vas hočemo kot srčne prijatelje. Le priletite mnogobrojno v naš trg, videli bode, da so tukaj rodna tla za slovensko narodno idejo. Pridite kot vrtnarji, koji zalijó osehlím cvetkam, da zopet bujno rastó, ter tem lepše cvetó. Navdušujete naše narodnjake, da se čvrsto polotó narodnega posla. Zagotovljeni bodite naših iskrenih pozdravov! Na svidenje toraj v nedeljo!

— (V Ribnico) odpelje se jutri s „Sokolom“ tudi pevsko društvo „Ljubljana“ in se je dozda oglasilo že nad 20 pevcev. Opozarjamo vse izletnike, da se vlak odpelje z južnega kolodvora ob 6. uri 25 minut. Vožnja do Ribnice in nazaj velja v III. razredu 1 gld. 86 kr. in v II. razredu 3 gld. 72 kr.

— (Slovensko gledališče.) Jutri prične „Dramatično društvo“ gledališko sezono z glumo v 3 dejanjih „Dolenjska železnica“, katero je

Dolenja vas — Klunov kolodvor —

— ki ga pa tudi ni, ker ga bajé ni treba. Minister gleda skozi okno — menda ga je Klun dregnil. Kako srečni so ti poslanci!

Srednja vas.

Nemška trobojnica, prvi nemški ogovor, prvi „hoch“! Schaffer pravi: „Jetzt gehts los!“ Detela reče ministru: „Hier ist alles deutsch!“

Kočevje.

„Hoch, hoch, hoch!“ Nobene deželne zastave, krasni šopki, krasne deklice v kočevski noši, vse nemško! Moji žurnalisti so me zapustili. Banket izboren, šampanjec ravno tak, jaz sedim mej dvema dvornima svetnikoma. Oba poznata moje zasluge. Takov dvorni svetnik je le nekaj, sicer bi me ne bili posadili mej dva. Izvrstne smodke. Jedno polno pest sem jih na tihem v žep vtaknil — za pot, za spomin. Potem pa — ministru predstavljen! — Oh kako krasen je smehljaj ministrov! Pri banketu nisem vedel, ali bi klical „hoch“ ali „živio“, zato sem zapored oboje. Človek dandanes ne ve, kaj je pravo!

Vožnja nazaj.

Odpeljali smo se, jaz ne vem kako, — pa temu slavljenju ne more še konca biti! Jaz gledam

le na levo prazno stran svojih prai! Koliko jih gleda danes na svoje, a jaz sem gotovo opravičen! Minister se je smehljal! — Zamudil bi bil kmalu vlak! Ti ljudje se Bilinskega boje, in so grozno točni. Jeden žurnalistov je tekkel za menoj, — jaz sem ujel stopnjice, — oni bore žurnalist pa — ne, in tako je bil prvi dolenjski vlak zanj in za par drugih somučenikov, ki so se predolgo poklanjali kočevskim „Ehrenfräulein“ — tudi prvi zamujeni. Kaj mi mar? Jaz ga ne potrebujem več tega bore žurnalista in slivovke tudi nimam več. Vlak brez njega gromi nazaj proti beli Ljubljani. Vse postaje prazne. Vošnjak hoče imeti povsod „živio“, in se jezi, da so ljudje tako malamarni, — saj so res; — jaz pa sanjam v sladkih nadah — — —

Na južnem kolodvoru pri „Könlgu“.

König je izvrsten mož; on je videl, kako blizo sem bil ministra, in kako prijazno mi je namežikal pri slovesu. Sedaj so šli drugi k Heinu; König in jaz pa trdno pričakujeva, da pride še kak sluga po mene, ter me odvede k ministru in Bilinskemu. Izpil sem že dvanajst kozarcev pive; izborna je, če si tudi prej pil šampanjec. Še jeden kozarec, — trinajsti bo, — pa naj bo, potem pa hajd na Turjaški trg, če tudi nihče po-me ne pride!

naše delovanje in nehanje v javnem in v zasebnem življenju odločilno uplival plamteč naroden ponos, šele tedaj bomo dosegli smotre narodnih naših prizadevanj.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 30. septembra.

Poslanec Elm o položaju na Češkem.

„Moskovskija Vjedomosti“ prinašajo poročilo o pogovoru med nje Dunajskim dopisnikom in mladočeskim poslancem Elmom o položaju na Češkem. Ta pogovor je jako zanimljiv in pojasnjuje položaj prav točno. Elm je med drugim rekel: Taaffe hoče z izjemnim stanjem pomiriti in ohladiti razdražena čutila. Odločil se je težko za to. Narodno gibanje ga ni k temu primoralo, pač pa socialno in protidinastično. Velik del naše mladine je nadabnen tega duha, ki pa ni v nikaki zvezi z narodnim gibanjem, a narodna stranka, ker je v opoziciji, ni hotela pomagati tistim, ki pobijajo socialistično in protidinastično gibanje. Grof Taaffe je sedaj v jako težavnem položaju. Z naredbo o izjemnem stanju strgal si je z lica krinko slovanonaklonjenosti in pokazal, da je on prav tisti Taaffe, ki je l. 1868 poslal Kollerja v Prago, ki ima za Češko samo izjemne naredbe. Razložek mej tedaj in sedaj je le v osebi izvršitelja. Takrat je bil to Koller, sedaj je to češki tory, reprezentant jedne najstarejših in najodličnejših rodbin. To je dokaz, da degenerira češko plemstvo. S tem si je grof Taaffe izdatno škodil. Njegov naslednik bo seveda odpravil izjemno stanje, a izjemni namestnik, ki je bil doslej presumptivni naslednik Taaffeov, ne bo to več mogel postati. Položaj Nemcev se bo na bolje obrnil, dasi tega grof Taaffe ni nikdar nameraval. Taaffe sicer ne bo poklical levicarja v ministerstvo, a naslednik njegov bo to moral storiti. Najbrž se bo po Taaffeu začela poljsko-levičarska zmaga, kar zmatrajo vsi trezni politiki za veliko nesrečo Avstrije. Izjemno stanje dela državi in vladi dosti več sitnosti, nego Čehom. Ti se vedejo mirno, izjemno stanje pa je obrnilo pozornost Evrope nanje in na njihovo trpljenje. Izjemno stanje je za češki narod neprecenljivo politično jamstvo. Nisem optimist in ne trdim, da pride kakor l. 1869 na vrsto nova era Hohenwartova, a položaj se bo zboljšal. Staročeska stranka hoče sedaj obnoviti svojo zvezo z vlado, Taaffe in plemenitaši mislijo, da bo v sedanjih razmerah mogoče, oživiti to stranko. Za ta slučaj bo grof Taaffe celo dopustil izstop mladočeskim poslancem iz državnega zbora. Če hočejo Taaffe in plemstvo narediti konec 300letnemu procesu za samostalnost Češke, je to umljivo, neumljivo pa je, da mu Staročehi pri tem pomagajo. Staročehi bi morali opustiti nadejo na dobro razmerje s Taaffeom, morali bi prijeti za orožje in stopiti v opozicijo. Potem bi jim sledili tudi Lobkoviči, Harrachi itd. Narod bi jim vse odpustil in bili bi zopet priljubljeni. Če pa tega ne bodo storili, zmagali bomo mi sami.

Česke novice.

Te dni se je mudil dr. Rieger na Dunaji in se posvetoval z raznimi ministri in drugimi političnimi uplivniki. Ker Rieger ni več aktiven politik, vsaj mandata nima, so ti njegovi obiski vsekako čudni. „Narodni Listy“ javljajo, da je bil Rieger pri grofu Taaffeu in zahteval kot pogoj, da Staročehi zopet začnejo aktivno politiko, da se razveljavi naredba z dne 3. januarja 1890 (o ustanovitvi nekake sodišča) in da se pri oblastvih prve instance uvede češčina kot notranji uradni jezik. Ti zahtevi nista bili vzprejeti in dr. Rieger se je

vrnil v Prago, ne da bi bil kaj opravil, dasi je imel razven s Taaffeom tudi s Hohenwartom, baronom Helfertom in dr. Pražakom dolge konference. — Staročeski listi taje, da je bil Rieger šel prodajati vladi pomoč staročeske stranke, a vzlic temu tega nihče ne veruje. Sicer pa Staročehi že davno niso več jedini med seboj in pojavila se je močna frakcija, ki zahteva, naj bi Rieger, Zeithammer in Mattuš opustili vso politično delavnost in da bi se staročeska stranka prenovila na novi podlagi. Ta predlog ni obveljal, zato se pričakuje, da se bodo mnogi Staročehi oklenili Mladočehov in realistov.

Trentinska avtonomija.

Doslej še ni znano, kako je cesar vzprejel Trentinsko deputacijo, ki se je prišla potezat za avtonomijo, ali glasovi oficijoznih listov kažejo, da vlada tej ideji ni naklonjena. Zlasti „Freie Presse“ napoveduje kar naravnost, da na uresničenje Trentinske avtonomije še misli ni. Med drugim piše: Italijanski element uživa v Avstriji, tako v Tridentu, kakor v Trstu, nad vsak sum vzvišeno naklonjenost vlade; neguje se v šoli in v uradu, v civilnem in v vojaškem življenju. Tudi Italijanom na Tirolskem bi vlada ne odrekla nobene administrativne ali kulturne želje, katero je moči dovoliti, ne da bi se oškodila jedinstvo dežele. Dežela je nerazdeljiva. Južnim Tirolcem se more dovoliti vse, kar lojalno zahtevajo, ali na politično in parlamentarno delitev stare tirolske dežele še misli ni. Italijani bi le v interesu svoje ožje domovine delali, če bi opustili neplodno abstinencijo in v tirolskem deželnem zboru varovali posebne interese južnega dela dežele.

Vnanje države.

Rusija in Francija.

Predsednik francoske republike vzprejel bode ruske častnike v Parizu — tako se je sklenilo v ministerski seji v Fontainebleau. Carnota torej ne bo v Toulon, kadar pride rusko brodogve, pač pa je verjetno, da pride tja, kadar se vrnejo ruski častniki iz Pariza. V Kronstadtu so tudi najprej ruski častniki prišli v Peterburg in potem šele ruski car v Kronstadt. Italija je vender jako vznemirjena, ker se boji, da bo Carnot prišel v Toulon, pa ne bo hotel vzprejeti poveljnika tja poslane italijanske ladje, kar bi bilo za Italijo očitno ponižanje. — Omeniti je treba, da so francoski radikali in z njimi zvezani socialisti odločni nasprotniki francosko-ruske zveze. Novi poslanec Vaillant izrekel se je zoper to alijanco, češ da zveze z avtokratom ne more zmatrati za jamstvo miru. Rusija je že l. 1870. naredila Franciji veliko škodo in to se bo ponovilo, če bo nemški cesar v orijentu podpiral ruskega cara. Republika ne sme sklepati zvez, katere jej nalagajo služnosti napram drugim državam, sicer pa ne more drug nihče zagotoviti svetovni mir, kakor združeni socialisti.

Pomemben dan.

Jutri zadobi nova vojaška predloga nemška pravno veljavo in ta dan se tudi izvrši dotična reorganizacija. Nemški listi poudarjajo pomen tega dneva in opozarjajo, da uprašanje o pokritju teh stroškov še ni rešeno. To vedó tudi pristaši nemškega centra in formulujejo tirjatve, katerih izpolnitev je pogoj za njih glasovanje za davčno reformo. „Germania“ javlja, da se bo koj po otvoritvi državnega zbora zahtevalo, naj se jezuvitom dovoli vrnitev na Nemško. O tem predlogu se je v nemškem državnem zboru že večkrat govorilo, a do glasovanja ni nikdar prišlo, kar je že vladi sami neljubo. Neki oficijozni list pravi, da tudi v sedanjem državnem zboru ni dobili večine, katera bi privolila v vrnitev jezuvitov in da je morda nikdar ne bo dobili. — Kolika sreča za Nemčijo!

jatelju Lavrentiču, katerega je kar sam na svojo pest povabil. Vse zaman! „I nu, pa poglej, kakú se bomo odpeljali!“ tolaži naposled žalostnega tovariša.

Sedaj se peljemo! V čudno družbo sem padel: moj žurnaliste! Par poslancev je poleg, pa ti so radikalni; hvala Bogu — tu zraven je še Kalan, — to me reši! Človek mora dandanes previden biti, — kajti, kdo ve —?

Ljubljana: K. dol. železnica.

Ko bi bilo malo več ljudij na bregu Gruberjevega kanala in malo več navdušenosti na tem kolodvoru, bi tudi ne škodilo. Ljubljanci zaspanci! Schaffer mi je dejal: „Ich fürchtete zuviel „živio“, — na, aber es geht an.“

Lavrica.

Narodne zastave, grom topičev. Moji žurnalisti povprašujejo, ima li kdo kaj slivovke. Jaz jo imam, pa je še ne dam, ker me še po strani gledajo; o priliki pa bo dobra, kajti tudi žurnalista je včas treba pridobiti. Škoda, da je minister tako daleč zadaj.

Škofljica.

Ogorelec, Lenče in — dvajset ljudij. Schaffer si mane roki v sosednjem vozu. Minister slovensko odgovarja. Schaffer tega ne sliši.

Gladstone pred svojimi volilci.

Dne 27. t. m. stopil je stari Gladstone pred člane liberalne zaveze Midlothianske, to je pred svoje volilce ter govoril o novem položaju, ki je nastal, ker je perska zbornica zavrgla home-rule predlogo. Glavna tendenca Gladstoneovega govora je bilo rezko in brezobzirno napadanje na persko zbornico. Razven s home-rule-predlogo imeli bodo perji, tako je napovedal Gladstone, kmalu se bavit z novim vprašanjem, namreč z vprašanjem o njihovi neodvisnosti in neodgovornosti. Perska zbornica se bo kmalu bridko kesala, da je obrnila nase splošno pozornost in splošno nejevoljo. Gladstone je izjavil, da še nima gotovega načrta, kako rešiti obe vprašanji, toliko je gotovo, da prihodnje zasedanje parlamenta ne bo minolo, da bi home-rule vprašanje ne prišlo na dnevni red in večina bo najbrž našla sredstva in pota, rešiti to zadevo ugodno.

Dopisi.

Iz Ilirske Bistrice, koncem septembra.

[Izv. dop.] (Nekoliko politike. — Zmes. — Pozor slovenskim kapitalistom.) Uvodni članek cenjenega lista Vašega od srede „Na razpotji“ vzbudil je med tukajšnjimi volilci veliko pozornost; misel vseh je le-ta, da se je isto zgodilo tudi povsodi drugod, kjer je še kaj nezavisnih slovenskih volilcev. Na list „Slovenski Narod“, kot glasilo ogromne večine slovenskega razumnštva — glasilo volilcev — se národno zastopništvo premalo ozira, zakaj — je povsem umevno. Pravega razmerja mej volilci in poslanci pri nas ni, zategadelj se ne čuje gori vedno volja narodova. Pravo razmerje je baš ustvariti. Odločnost od poslancev morajo zahtevati volilci povsodi, kjer gre za pravo našega ali za prava bratskih nam narodov, da ne postane slovanska vzajemnost le fraza, ki naj preveva slavnostne govore na slovanskih večerih.

Vladna naredba proti političnemu in kulturnemu ognjišču naroda češkega postavila je poslance naše na razpotje — in prav tako. Paznim okom bode spremljati njih gibanje v bodočem zasedanju državnega zbora — in v slučaju, da se ne zgodi vse to, kar zahteva narodna čast, pojasniti bo stališče o pravem času. No, tukajšnji volilci so trdno prepričani, da bode njihov poslanec pri glasovanju o izjemnem stanju storil svojo slovansko dolžnost in želeti je le, da se je drugi poslanci istotako spominjajo, če prav jim je pri tem zapustiti staro in dolgo pot neplačane zvestobe do trdoživega ministerskega predsednika.

V nedeljo bode v Postojini volilski shod, da se določi kandidat za bodočo dopolnilno volitev notranjskih občin. Kakor je pretečeni teden poročala „Edinost“, odločili so se tukajšnji volilci, da hočejo delovati na to, da se proglasi kandidatom mož, ki pozna razmere notranjskega kmeta. Vsaj je vender v Notranjski narodno-naprednih in izobraženih mož, ki se prištevajo stanu, kojega zastopati so v prvi vrsti odločeni. Za Kavčiču povse vrednega naslednika istega političnega prepričanja hočejo nastopiti tukajšnji volilci na volilnem shodu v Postojini. Vsakako pa bo tudi tu treba stroge narodne discipline, da nam ne zasede stola našega poslanca kaka Liga.

➡ Dalje v prilogi. ➡

Šmarje.

Dolg nagovor, veliko ljudij. „Was Teufel, der Minister spricht slovenisch?“ pravi Schaffer. Čudno, res čudno! — Tem slovenskim žurnalistom bom dal vender malo slivovke, kadar bodo zopet povprašali.

Grosuplje.

Velika množica. Dober zajutrek. „Ist hier die Sprachgrenze?“ vpraša minister, — ne vem zakaj. Grasselli reče, da je „sprachgrenze“ tam, kjer ga bodo nemški nagovorili. Schaffer in Schrey sta slabe volje. Tavčar gleda v jedno mer Skaline rede, Šukljejev cilinder pa se vidi vedno visoko izza ministrove glave. Povše pripoveduje, da ga Wittek ne izpusti iz rok; menda hoče vedeti genealogijo vsacega junca, ki se pase ob progi. Ko bi bil jaz tako učen!

Čušperk.

Krasne deklice, krasni šopki. Pa Skalini redi so vender še lepši. Sedaj sem bil tudi že prav blizu ministra. Vse slovensko! Moji žurnalisti postajajo zopet žejni, — dajmo jim slivovke!

Dobrépolje.

Glavar Thoman je že tukaj, in minister takoj vpraša, so li tu pač Nemci. Župnik je ogovor v žepu pozabil, in potem samo nemški odgovarja. Moji

duje, kako lepo je bilo zadnjič v Radečah. Minister se smehlja, — dobro znamenje, ako se smehlja minister. Povše gleda zavidno vse po strani, ter pripoveduje Witteku, kako zanimljiva je njegova, — namreč Povšetova — knjiga o kranjski govedini. Wittek se ne smehlja; meni se skoro vidi, da je malo gluha. Deželni glavar je ravnokar povprašal dra. Tavčarja za svet, ali naj govori najprvo nemški, ali najprvo slovenski. „Samo slovenski!“ je dejal Tavčar. „Ste li pametni?“ vzkliknil je Oton, Ivan pa je ves zamaknen zrl v blišč onih štirinajst redov, katere je prinesel ravnokar mimo na svoji višnjevi, pomerančasto obrobjeni sukni prometni ravnatelj Skala. „To bi bilo nekaj!“ rekel je Ivan melanholično. „Ob svojih nazorih ne dobite nikoli kaj tacega!“ zagodrnjal je Oton, — Ivan pa je le neprestano gledal — Skalo in njegove rede. Bog zna, kak preobrat bi se izvršil v njegovi duši, da ga ni zmotil v tem trenutku Šukljejev cilinder in pa Kersnikove široke hlače, 11 metrov blaga je v njih, tako je sam pripovedoval. Šukljeja so povpraševali, iz katerega stoletja je cilinder, in rekel je, da je zgodovinsko imeniten, kajti po velikem naporu ga je dobil od dedičev onega narodnjaka, ki se je pred 25. leti prvi potegoval za dolensko železnico. To je pijeteta! Pakiž pa stoče, kako bi dobil karto pri-

po dr. Štolbovi češki igri „Malomestni diplomati“ za naš oder priredil in lokalizoval pokojni Fran Gestrin. Dolenjska železnica bode torej jutri v dvojnem oziru na dnevnem redu. Zjutraj popelje se „Sokol“, „Ljubljana“ in več drugih rodoljubov po novi železnici v Ribnico, da pozdravijo brate Dolenjce. Zvečer pa bode „Dolenjska železnica“ razveseljevala Ljubljansko narodno občinstvo v gledališči. Preverjeni smo, da bode navzlic izletu gledališče popolnoma polno. Slovenska Ljubljana ima menda tudi za dve slavnosti dovolj občinstva. Pribodnja predstava bode v sredo, in sicer opera „Cavalleria rusticana“, v kateri nastopijo tri nove pevske moči, gdčna. Leščinska (Santuzza), Riha (Lola) in tenor g. Beneš (Turidu). Ulogo „Alfia“ poje g. J. Nolli, „Lucije“ gdčna. Nigrinova.

— (Šola „Glasbene Matice“.) Vpisovanje gojencev, katero se je vršilo od 14. do 24. t. m., zaključilo se je za klavir in gosli z zopetno pomnoženim številom. Za harmonijo in solo-petje pa se vrši še do 4. oktobra vsak dan od 4. — 5. ure popoldne v šolskih prostorih. — Pouk v harmoniji za učence, ki hočejo svoje glasbeno-teoretično znanje popolniti, razširi se letos v dva oddelka. Prvi oddelk namenjen je začetnikom, završivšim učenje o elementih glasbene teorije in obseza nauk o postopanju glasov, o intervalih, akordih in njih vezenji v dijatoničnih, fundamentalnih postopih v duru in molu, vaje v generalnem basu in harmonizovanje danih melodij. V drugem oddelku nadaljuje se tvarina z naukom v modulacijah (dijatoničnih, kromatičnih in enharmoničnih spremenih v duru in molu), harmonizovanje danih melodij, čist četverglasen stavek (koral), oblikoslovje melodij in prosta figuracija, vaje beleženja v raznih ključih in po posluhu. Harmonijo poučuje g. M. Hubad. — Solopetje učita pa po doslejšnjem učnem načrtu gg. F. Gerbič in M. Hubad. — Vpisovanje v šolski moški zbor vrši se v soboto 30. septembra zvečer od 6—7 ure, dalje v ponedeljek, torek in sredo, 2. 3. in 4. oktobra, vsak dan od 1.—2. ure popoldne v šolskih prostorih.

— (Domača industrija raznih glasbil.) Na Vrhniki sta se združila gg. Josip Lenarčič in Alojzij Luznik ter sta osnovala tovarno s parno silo za izdelovanje harmonijev in didaktofonov. Gosp. Luznik se je v zadnjem času vezbal v glasovitih nemških tovarnah ter je prepoštoval Nemčijo v svojo strokovno naobrazbo. Ravno kar se mudi s svojimi instrumenti v Ljubljani. Jeden didaktofon je izpostavil za nekaj dni v prostorih „Glasbene Matice“, kjer si ga lahko vsakdo ogleda. Stroj so si ogledale razne naše kapacitete ter priznale, da je s svojimi lastnostimi prikladen pri prostemu človeku, a ravno tako s svojim finim ukusnim glasom in krasno zunanostjo vsakemu gosposkemu salonu. Stareji naši čitatelji se bodo še spominjali na to zanimivo iznajdbo našega rojaka, o kateri smo ob svojem času poročali prav obširno in zdaj imeli sami priliko preveriti se o nje veliki praktičnosti. — G. Luznik je pred kratkim sestavil zopet nov instrument, namreč: tamburo-pevanko. Na tem glasbilo more tudi nevesč človek mahoma razumeti note, svirati kot tamburaš in tudi peti. Tak instrument se dobi za 6 ali 7 gld. — Slavne čitatelje opozarjamo tedaj na narodno trvdko: Josip Lenarčič & Co. na Vrhniki, in ker so cene zares jako nizke, poleg tega tudi pogoji na obroke ugodni, delo pa čedno in pošteno, — želimo, da bi se tudi pri nas ta umetnostna industrija razcvela in s tem domača glasba razširjala ter popela na višjo stopinjo.

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Uredništvu našega lista poslal je kot kronin dar iz Idrije g. Dragotin Svoboda, c. kr. stavbinski inženir 2 kroni. — Živio!

— (Za „Narodni dom“) v Ljubljani poslal je uredništvu našega lista g. Matija Plevel, sluga pri banki „Slaviji“ v Ljubljani 2 kroni. — Živio!

— (Himen.) Danes poročil se je v Sežani g. dr. Dragotin Treo, odvetnik v Postojini z gospodično Mici Mohorčičevo, hčerjo dež. poslanca in župana v Sežani. Čestitamo!

— (Kipar g. Gangl.) dični naš rojak, izgotovil je te dni na Dunaji krasen bas-relief iz lipovega lesa, predstavljajoč rojstvo Kristusovo. Ta najnovejši umotvor našega genijalnega rojaka je sestavljen iz štirih podob z raznimi emblemi. Glavne podobe merijo do glave 1 meter 45 cm. Ta relief je namenjen za samostansko cerkev reda „Sacré-

Coeur“ v Pressbaumu pri Dunaji. Umetnik izvršil je svoje delo jako krasno in v največje zadovoljstvo naročnic, a najodličnejši poznavatelji cerkvene umetnosti so mu z laskavimi besedami izrazili svoje pohvalno priznanje in mu čestitali na tem novem uspehu. Gosp. Gangl začel je tudi že modelovati doprsje pokojnega Cimpermana in to po naročilu „Pisateljskega društva“ v Ljubljani. Ta umotvor, ki je namenjen kot nagrobni spomenik, izdelal bode g. Gangl iz kararskega marmorja.

— (Sliko pokojnega urednika Železnikarja) razstavil je naš domači umetnik g. L. Grilec v g. Kollmanovi prodajalnici na velikem trgu. Vedno rastoče število naročil in lep napredek v delih g. Grileca dokazujeta, da občinstvo vece niti vrline našega domačega umetnika in da se tudi on z vsakim novim delom kaže popolnoma vrednega tega zaupanja. G. Grilec uživa kot portretni slikar že tako krepko utrjeno dobro ime, da ga nam ni treba še posebej priporočati. Njegova dela daleč nadkriljujejo jednake izdelke tujih „umetnikov“, katerih nam pač ni potreba, dokler imamo tako izborno domačo moč.

— („Slov. planinsko društvo“.) Iz Ribnice nam pišejo: Vrlo „Slov. planinsko društvo“ je te dni od železniške postaje v Ribnici rdeče zaznamenovalo pot k „Sv. Ani“ in na „Stene“ (964 m) ter postavilo jeden napis pri postaji, jednega pa pri cerkvi Sv. Ane. S Sv. Ane je krasen razgled po vsej prelepi Ribniški dolini, od Sten, ki so kakih 20 minut dalje, pa vidiš daleč, daleč po Dolenjskem. Do Sv. Ane je 2 uri od postaje. Ker ni na vrhu nobene hiše, kjer bi se dobilo krepila, treba je vselej s seboj vzeti malo brašna. Ta lepa pot bodi priporočena vsem hribolazcem, vrlemu „Slov. planinskemu društvu“ pa izrečena srčna hvala za njegov domoljubni trud!

— (Vilharjeve pesmi.) Ker te dni poteče rok, ki ga je postavil g. F. S. Vilhar za izdajo pesmi pokojnega svojega očeta Miroslava, pozivljemo še jedenkrat vse rodoljube, ki bi si hoteli naročiti dela pokojnega „Kalskega slavčka“, da blagovolijo to storiti in naznaniti svoja imena g. F. S. Vilharju v Zagrebu. Naročnina znaša, kakor znano 2 gld. Akopram morda čas ni posebno ugoden za to izdajo — kajti stareji rodoljubi imajo še dela Vilharjeva — nadejamo se, da bode izmed mlajše generacije se našlo toliko naročnikov, da g. Vilhar more izpolniti svojo namero in ne bode prisiljen odložiti jo do poznejšega časa. Nabiralna pola za naročnike nahaja se tudi v Ljubljanski čitalnici.

— (Javna tombola.) Dobrosrčnost in radodarnost ljubljanskih prebivalcev je tako znana in se je že opetovano tako sijajno izkazala, da gotovo tudi „prvo ljubljansko društvo za podporo in oskrbljevanje bolnih in obnemoglih društvenikov“, ki priredi jutri popoldne ob 3. uri na Kongresnem trgu javno tombolo, ni zaman apeliralo na ta čutila naših someščanov. Kadar koli je društvo priredilo tombolo, vselej je privrelo mnogo ljudstva iz vseh slojev in drug je tekmoval z drugim, da s svojimi prispevki omogoči temu humanitarnemu društvu izvrševanje stavljenih si pretežavne naloge. Taka društva sploh ne morejo izhajati, če jih prebivalstvo ne podpira in poznavajoč Ljubljancane, smo trdno uverjeni, da bo jutri vsak rad žrtvoval nekoliko krajcarjev, zlasti ker ima nadejo, da mu fortuna nakloni kak dobiček. Ker je tudi za zabavo skrbjeno — svirala bo namreč nova vojaška godba in to prvič na javnem prostoru — zbralo se bo brez dvoma mnogo občinstva in iskreno želimo, da bi društvo imelo izdaten dobiček.

— (Generalno vodstvo državnih železnic) izdalo je IX. dodatek k generalnemu tovrnemu tarifu z dne 1. januarja l. l., ki zadobi veljavo z dnem 1. oktobra.

— („Učiteljsko društvo za Kranjski šolski okraj“) zboruje dne 5. oktobra v Kranji. Začetek ob 10. uri zjutraj s sledečim vzporedom: 1. Nagovor predsednikov. 2. Poročilo tajnikov. 3. Poročilo blagajnikov in volitev treh pregledovalcev računov. 4. Volitev sedem udov v društveno vodstvo. 5. Posamezni predlogi. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Goriške novice.) Minuli torek prišla sta v Gorico deželna poslanca Tržaška gg. Ivan Nabergoj in Fran Dolenc in si ogledala slovensko kmetijsko šolo. Potem sta se odpeljala v Kanal in po novi cesti v Brda in domov. — Umrli je v Gorici okr. davk. nadzornik gosp. Kodermatz. — Č. g. J. Marzidovšek, c. kr. vojaški kapelan,

premeščen je iz Gorice v Trst. Bil je obče priljubljen. — Pri zadnjem zasedanju porotnikov v Gorici bilo je mej vsemi porotniki le 7 Slovencev, navzlic temu, da je Slovencev dve tretjini v deželi. Porota je večinoma laška. Taki odnošaji ne smejo dalje trajati in bi posebno župani morali delati točno že prvotne imenike porotnikov. Odločno narodni odvetniki pa bi morali delati na to, da bi državno pravdnništvo tožilo vse Slovence v slovenskem jeziku. — Na sprehodu v Staro Goro, kamor so šli 4 slovenski in 2 italijanska dijaka, začel je italijančič Carlo Sp. iz Gorice slovenskega tovariša Janeza P. zmerjati s „ščavom“. Ko je poslednji ugovarjal, potegne vročevrtni lahonček iz žepa dolgo bodalo in boče Slovence zabosti, kar bi bil tudi storil, da ga ni zabranil njegov italijanski tovariš, kateremu je potem P. iztrgal bodalo iz rok. Neki odrasel Slovenec je potem bodalo vzel in izročil redarstvu. To je pač žalosten dokaz, kakšen sad rodé vedna hujskanja. — Slovenski slikar gosp. Ivan Gosar, ki je dokončal Dunajsko akademijo, naselil se je v Gorici, kjer namerava ustanoviti slikarsko in risarsko šolo. Naj bi našel mnogo podpore mej rojaki, posebno od slovenske duhovščine.

— (Vinska letina v Istri.) Iz Šmarja pri Kopru se nam piše, da bode vinska letina tam prav dobra in pridelek obilnejši od lanskega leta. A tudi kvaliteta bode izborna, ker je vsled suhega vremena grozdje lepo dozorelo. Vinski trgovci bodo torej prav dobro postreženi, posebno ako se oglašé pri znanem rodoljubu Petru Klunu na Krožeri, četrt ure pred Šmarjem. Večina pridelka tega kraja je belo vino (moškatelec) in pa refošk.

— (Pritožba „Sokola“) imela je ugoden uspeh. Deželna vlada ovrgla je prepoved okrajnega glavarstva v Kočevji in dovolila korporativni nastop „Sokola“ v Kočevji z zastavo in trobentači, kakor se nam javlja ravno pri zaključku lista.

Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 30. septembra. Mladočeški oklic je že tiskan, razposlan pa še ni. Spisal ga je dr. Herold, podpisali pa so ga vsi mladočeški poslanci.

Praga 30. septembra. V Kutni Hori so orožniki na pošti zasledovali, če niso prišle kake tiskovine na dra. Pacaka, in poizvedovali, če se je kje naročil tisek mladočeškega oklica. Posl. dr. Pacak se je brzojavno pritožil grofu Taaffeju in namestniku grofu Thunu.

Inomost 30. septembra. Danes zjutraj obiskal cesar Siebererjevo sirotišnico, kjer so ga vzprejeli minister Gautsch, knezonadškof Haller, generalna načelnica redovnic sv. Franca Pavla in ustanovitelj sirotišnice Sieberer, ki je novič podaril 100.000 gld., za kar mu je cesar izrekel srčno priznanje in mu podal roko. Po kratki molitvi v kapeli ogledal si cesar vso zgradbo in se izrekel jako povoljno. Posebno mu je ugajalo, da sirote, 150 po številu, jako dobro izgledajo. Pri odhodu podal cesar Siebererju zopet roko, katero je ta poljubil. V razstavi bil cesar in nadvojvode viharo pozdravljani.

Budimpešta 30. septembra. Eötvössova frakcija se je razcepila; večina je pristopila Polonyi-Ugronovi stranki, manjšina se misli konstituirati kot neodvisna stranka.

Budimpešta 30. septembra. Zadnje dni po Budimpešti razširjane komunistične oklice spisal in razdal neki krojač, ki je na policiji izpovedal, da se poganja za premembo socialnega in političnega reda mirnim pôtom.

Pariz 30. septembra. „Petit Parisien“ javlja sledečo pikantnost: Danska princezinja Valdemar, netjakinja grofa de Paris, rekla je v pogovoru ruskemu careviču: Jutri bode videli mojega strijca, glavarja francoske rodovine, na kar je carevič rekel: Poznam samo jedno francosko rodovino in to je narod francoski, ki je naš dober prijatelj.

London 30. septembra. Angleška vlada namerava z ozirom na kritične razmere v Braziliji nasvetovati intervencijo evropskih velesil.

Poslano.*)

V št. 217. „Slov. Naroda“ z dne 23. t. m. obdolžujejo se v notici pod naslovom: Lovcem v preudarek, gg. zakupniki lova občine Vič, da delajo polju velikansko škodo in to prav nalašč, ker podijo jata psov v fižol in proso, katero je najbolj priljubljena hrana jerebicam in prepelicam i. t. d.

Resnici na ljubo je primorano podpisano županstvo objaviti sledeče:

Kar se tiče škode na polji, čez sedanje gg. zakupnike še doslej ni bilo nobene pritožbe in takih zakupnikov, kakor so sedanj, da bi tako pazili na polje, smejo biti kmetovalci veseli. Pripeti se pa komaj tudi vsako drugo ali tretjo nedeljo, da se znajde kak g. zakupnik na lovu. Trije izmed njih pa celo sezono na lov niso prišli. Prejšnji gg. zakupniki so v istini delali škodo na polju, a vsled tega je prejšnji gosp. župan, kot zastopnik kmetovalcev, lov občine Vič sam v zakup vzel in sedanje gospode povabil, naj prevzamejo lov, da se prepreči škoda na polju. Takrat se nikdo ni oglasil v častnikih, ampak pritoževalo se je pri županstvu. Tedaj kmetovalci! pridite k podpisanemu županstvu in na merodajnem mestu zahtevajte zadoščenja.

Gospod dopisnik in njegova sotrudnika imajo prav malo prosa in fižola, ali pa prav nič, kar spričuje to, ker trdijo v svojem dopisu, da je proso in (fižol?) najbolj priljubljena hrana jerebicam in prepelicam, naj pa v bodoče bolj premislijo iz gole zlobnosti in sovraštva po javnih listih blatiti nedolžne ljudi, in prosti čas v druge bolj potrebne namene obrnejo. (995)

Županstvo občine Vič. dne 9. septembra 1893.

Andrej Mesesnu.

*) Za vsebino tega sestavka je uredništvo le v toliko odgovorno, v kolikor zakon veleva.

Bratje Sokoli!

Izlet v Ribnico in Kočevje

bode

v nedeljo dne 1. oktobra.

Sokoli se zbirajo ob 6. uri zjutraj na južnem kolodvoru in odpeljejo točno ob 1/2 7. uri. Vlak spremlja Domžalska godba. — Vožnja do Ribnice in nazaj velja gld. 1 86 v III. in gld. 3 72 v II. razredu, — do Kočevja in nazaj gld. 2 28 v III. in gld. 4 56 v II. razredu. — Vsi člani in druge vrle rodoljube vabi k prav obilni udeležbi

Na zdar!

Odbor.

Listnica uredništva.

Abonent v Gradci: Na Dolenjski železnici so vsi napisi, inclusive Kočevsko postajo, dvojezični, in sicer nemško-slovenski. Zdravi!

Današnji številki našega lista je priloženo naznanilo firme „Gričar in Mejač“ in firme „Kočevska lesna obrt“. Na drugi strani tega naznanila je natisnen vozni red na dolenjski železnici. (996)

Avstrijska specijalitet. Na želodec bolehačim ljudem priporočati je porabo pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki je preskušeno domače zdravilo in upliva na želodec krepilno ter pospešilno na prebavljenje in sicer z rastočim uspehom. Škatljica 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov prepat, zaznamovan z varnostno znamko in s podpisom. Manj nego 2 škatljici se ne razpošilja. 5 (18—13)

Štev. 1. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 529.

Otvoritvena predstava.

V nedeljo dne 1. oktobra 1893.

Prvikrat:

Dolenjska železnica.

Gluma v treh dejanjih. Česki spisal dr. Josip Štolba. Poslovenil in lokalizoval Fran Gestrin. Igro uprizori in vodi gospod Ignacij Borštnik.

Začetek točno ob 7. uri, konec po 9. uri zvečer.

Dramatično društvo.

Pri predstavi svira orkester slavnega pešpolka Leopold II., kralja Belgijcev št. 27.

Ustopenina:

Parterni sedeži do III. vrste 80 kr., od IV. do VIII. vrste 60 kr., od IX. do XI. vrste 50 kr. — Balkonski sedeži I. vrste 60 kr., II. vrste 50 kr., III. vrste 40 kr. — Galerijski sedeži 30 kr. — Ustopenina v lože 50 kr. — Parterna stojišča 40 kr. — Dijaške ustopenice 30 kr. — Galerijska stojišča 20 kr. — Sedeži se dobivajo v stari čitalnični trafiki v Šelenburgovih ulicah in na večer pri blagajnici.

Prihodnja predstava bode v sredo, dne 4. oktobra 1893.

Blagajnica se odpre ob 1/2 7. uri zvečer.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

29. septembra.

Pri **Mallé**: Pl. Hankenburg, Abl, Höter, pl. Löhner, Hartman, Hofman, Musch, Kälhauser, Steinharter, Balabon, Wurm z Dunaja. — Vitez pl. Salomon, Reuman iz Prage. — Beer, Hofman iz Berolina. — Kautz iz Zagreba. — Schlesinger iz Brna. — Regnard, Tossini, Candolini iz Trsta. — Berer, Homel, Prasser iz Celovca. — Weisz, Dumaföldvar, Schmierer iz Beljaka. — Terpotitz iz Trbovelj. — Welik, Budweis iz Grada. — Stalzer iz Kočevja. — Goljevšek iz Gorice.

Pri **Slonu**: Haimayer, Burduzi, Bearzi, Seman, Jeglič, Oplatek z Dunaja. — Grubič, Lebtsching iz Celovca. — Hlavaček, Weiss iz Prage. — Saake, Canstadt, Podobnik iz Rudolfovega. — Havas iz Velike Kaniže. — Dr. Gottlieb iz Kočevja.

Umrli so v Ljubljani:

29. septembra: Meta Borštnik, kajzarjeva žena, 36 let, Karolinska zemlja št. 2. — Blaž Lamberger, dninar, 41 let, Poljanski nasip št. 50.

V deželni bolnici:

27. septembra: Alojz Sedde, delavec, 19 let.

28. septembra: Jera Zdešar, delavčeva žena, 47 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
29. sept.	7. zjutraj	736.6 mm.	5-8° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	734.9 mm.	17-2° C	sl. zah.	d. jas.	
	9. zvečer	734.8 mm.	11-4° C	sl. zah.	jasno	

Srednja temperatura 11.1°, za 2.7° pod normalom.

Dunajska borza

dne 30. septembra t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 97.15	—	gld. 97.15
Srebrna renta	96.70	—	96.75
Zlata renta	119.85	—	119.90
4% kronarska renta	96.60	—	96.75
Akcije narodne banke	986.00	—	986.00
Kreditne akcije	338.25	—	337.75
London	126.20	—	126.20
Napol.	10.03 1/4	—	10.03
C. kr. cekini	—	—	—
Nemške marke	62.07 1/2	—	62.07 1/2
Italijanske lire	44.85	—	—
Papirnat rubelj	1.31 1/4	—	—

Dne 29. septembra t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	146 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	194 „ 75 „
Ogerska zlata renta 4%	— „ —
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127 „ 25 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	122 „ 75 „
Kreditne srečke po 100 gld.	195 „ —
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 „ —
Akcije anglo-avst. banke po 200 gld.	150 „ 50 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	249 „ —

Prospekti o zdraviliščih in vodozdravilnici Giesshübl-Fuchstein se pošiljajo za-
stoj in frankovano.

GLAVNO SKLADIŠČE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujoče pice,
i kas izkušna lek proti trajnom kašlju plućevim i
želodcu bolesti grkljana i proti mehurnim katara,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Dijaški koledar
Cena 60 kr.

Iščem
prijazne meblovane sobe.
Ponudbe: „Z. U., Breg 20“.

Krasen
harmonij
s 13 spremeni, jedno leto rabljen in za izvrstnega
spoznan, proda se takoj za 200 gld. —
Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“.

Pisarja

spretnega v notarskih poslih in večnega slovenskemu
in nemškemu jeziku, vzprejemem takoj. Pla-
čilo po dogovoru. — Ponudbe naj se pošljejo ne-
mudoma pod mojim naslovom.

(989—2)

Emil Orožen,

c. kr. notar, začasno v Ribnici.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v
srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljub-
ljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl,
Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linc, Bu-
dejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare,
Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Dunaj
via Amstetten.

Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak,
Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec,
Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregnic, Curih,
Genavo, Pariz, Linc, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger,
Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draž-
dan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov,
Planja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmundena, Zella
na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste,
Trbiža.

Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten,
Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih
varov, Plzenja, Budejevic, Solnograda, Ischla, Gmundena, Linca, Steyra,
Pariza, Geneve, Curiha, Bregnice, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ino-
mosta, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka,
Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Ce-
lovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.

„ 12. „ 00 „ popoldne „ „

„ 6. „ 10 „ zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.

„ 1. „ 01 „ popoldne „ „

„ 8. „ 46 „ zvečer „ „

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.

„ 2. „ 05 „ popoldne „ „

„ 6. „ 50 „ zvečer „ „

„ 10. „ 10 „ zvečer „ „ (meseca oktobra ob nedeljah
in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika.

„ 11. „ 15 „ dopoldne „ „

„ 6. „ 20 „ zvečer „ „

„ 9. „ 55 „ zvečer „ „ (meseca oktobra ob nedeljah
in praznikih.)

Trgovci

kateri se hočejo še o pravem času pod
prav dobrimi pogoji etablirati, naj bla-
govolijo povprašati pri upravništvu
tega lista. (950—3)

Gospodičina

izprašana učiteljica

(968—3)

za francoski jezik, glasovir in citre

ima še nekoliko prostih ur na razpolaganje.

Marije Terezije cesta št. 12, v pritličji.

Deček

kateri je vsaj 14 let star in zdrav ter drugi ali vsaj prvi
razred srednje šole dovršil, vzprejme se kot prakti-
kant v neko tukajšnjo specializirano prodajalnico.
— Več o tem pove upravništvo „Slov. Naroda“. (993—1)

Trgovskega pomočnika

večnega slovenščine in nemščine, kakor tudi pridnega

učenca

vzprejmeta takoj v trgovino z mešanim blagom
Varlec & Umek v Brežicah. (980—3)

Ponudba službe.

Intelligenten mož, v najboljših letih, čvrst, oženjen, z
dolgoletnimi spricvali, slovenščini in nemščini vešč v go-
voru in v pisavi, išče kot ducar, uradni sluga, ma-
gazineur, vratar, nadzornik itd. takoj službo;
njegove zahteve so skromne. Tudi bi vzel kako gostilno
v najem. Ponudbe naj se blagovolijo poslati pod šifro:
„D. A.“ poste restante v Kranj. (972—3)

Tržaška tvrdka za izvoz vina

išče

(988—1)

večnega, dobro kvalifikovanega

vinskega potovalca.

Več pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Tinct. capsici compos.

(PAIN-EXPELLER),

pripraven v Richtrovi lékárni v Praze,

vseobecně známý, bolesti utišující

domácí lék k mazání, jest na

skladě ve většině lékáren, láhev po

1 zl. 20 kr., 70 a 40 kr. — Při kup-

ování třeba se míti dobře na pozoru

a přijmouti jen láhve s ochran-

nou známkou „kotvou“ jakožto

pravé. Ústřední zásylatelství:

Richtrova lékárna „U zlatého lva“ v Praze.

(247) **FRAN CHRISTOPH-ov** (20)

svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh **praktičnih lastnosti** in jednostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče **sam lakirati tla**. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljnate barve) in brezbarven (ki daje samo svet). — **Uzorec lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.**

Dobiva se v Ljubljani pri **FRAN CHRISTOPH,**
IVANU LUCKMANN-U. izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

Aviso.

Dne 13. oktobra 1893 ob 10. uri dopoldne bode v garnizijski bolnici št. 7 v Gradci, lokal št. 9,

ponudbena obravnava

zaradi dajatve

kuhinjskega posodja in drugih potrebnosti za bolnico

za vojaške zdravstvene zavode v področju 3. voja.

Natančni pogoji so razvidni iz pribitih razglasov in so na vpogled pri vseh vojaško-zdravstvenih zavodih v področju 3. voja.

(992—1) **Upravna komisija**
garnizijske bolnice št. 7 v Gradci.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi
zavaruje

človeško življenje

po vseh kombinacijah

mного ugodneje, ko vsaka druga zavarovalnica.

Členi banke „Slavija“ imajo brez posebnega priplačila pravico do dividende, katera je doslej iznašala po 10%, 20%, 25% in jedno leto celo 48%.

Za škodo izplačala je doslej banka „Slavija“ čez dvajset milijonov goldinarjev. — Po svojih rezervnih in poroštenih fondih more se meriti z vsako drugo zavarovalnico.

Kako koristno in potrebno je zavarovanje življenja, dokazujejo naslednje

primere:

1. Miha Dolničar iz št. Vida nad Ljubljano zavaroval se je dne 15. oktobra 1873 in je umrl dne 11. avgusta 1874. Uplačal je 30 gld. 60 kr.; dediči njegovi pa so prejeli od banke „Slavija“ 1000 gld.
2. Josip Zanoškar, deželni oficijal v Ljubljani, zavaroval se je dne 10. aprila 1874. Do svoje smrti dne 22. februarja 1876 uplačal je 125 gld. 28 kr.; banka „Slavija“ pa je dedičem njegovim izplačala 1000 gld.
3. Henrik grof Wurmbrand v Konjicah zavaroval se je dne 15. marca 1875 ter je do svoje smrti dne 15. marca 1877 uplačal 1188 gld.; dediči njegovi pa so od banke „Slavija“ prejeli 6000 gld.
4. Anton Ahčin, župnik v Begunjah, zavaroval se je dne 1. avgusta 1870. Po smrti njegovi dne 17. julija 1881 izplačala je banka „Slavija“ kapital 1000 gld., dasi je bilo uplačane zavarovalnine le 364 gld. 98 kr.
5. Janez Verbič, načelnik postaje na Rakeku, zavaroval se je dne 5. aprila 1878; umrl pa je dne 25. novembra 1883. V tej dobi uplačal je 174 gld. 96 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala dedičem njegovim 1000 gld.
6. Luka Sabec, trgovec in posestnik v št. Petru na Notranjskem, zavaroval se je dne 30. januarja 1882 za 1000 gld. Do svoje smrti dne 17. junija 1884 uplačal je 215 gld. 52 kr. in banka „Slavija“ izplačala je rodbini njegovi ves zavarovani kapital.
7. Dr. Ivan Pitamic, odvetnik v Postojni, zavaroval se je dne 10. novembra 1882. Do svoje smrti dne 9. oktobra 1891 uplačal je 3159 gld.; banka „Slavija“ pa je dedičem njegovim izplačala 6000 gld.
8. Simon Matejčič, župnik v Starem Pazinu, zavaroval se je dne 10. januarja 1892 in je umrl že dne 25. februarja istega leta. Dasi je uplačal le 7 gld. 49 kr., izplačala je banka „Slavija“ njegovim dedičem 1000 gld.
9. Petar Bogovič, župnik v Lunu na otoku Rabu, zavaroval se je dne 15. maja 1889 svojim trem nečakinjam, Milici, Brni in Andjeliji Miletičevim, po 500 gld. dote. Na to zavarovanje uplačal je do svoje smrti dne 28. februarja 1891 168 gld. 88 kr.; banka „Slavija“ pa bode vsakej imenovanih deklic, ko doživi 1. leto, izplačala 500 gld., tedaj vsem trem 1500 gld.
10. Josip Perko, učitelj v Šmihelu pri Žužemberku, zavaroval se je svojemu sinčku Josipu 1000 gld. dote. Do svoje smrti uplačal je 25 gld. 53 kr.; banka „Slavija“ pa bode sinu njegovemu, ko doseže 20. leto svoje starosti, izplačala 1000 gld.

Vsa pojasnila o zavarovalnih zadevah daje radovoljno generalni zastop banke „Slavija“ v Ljubljani v lastni hiši, Gospodske ulice št. 12.

Hôtel Arko v Ribnici.

Dobra restavracija, 5 minut od kolodvora.

Priznana dobra kuhinja, zaloga dobrih vin in pive.

Cenene sobe.

(957—4)

Sluga k vsakemu vlaku.

Ta hôtél se eventuvelno tudi prodá.

Najboljše vrste piva

v sodih in steklenicah

iz združenih pivovarn

Schreiner v Gradcu in Hold v Puntigamu

priporoča po tovarniških cenah. (162—33)

Zaloga piva

prve Graške delniške pivovarne

M. Zoppitsch

v Kolodvorskih ulicah št. 24 v LJUBLJANI.

Na pismene polzvedbe odgovarja se nemudoma in frankovano.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upljuje sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na podplatih, petah in drugim trdim praskam kože.

Dobiva se v lekarnah.

Ta obliž dobiva se le v največji velikosti po 60 kr.

Zahtevaj izrecno Luser-jev obliž za turiste.

Veliko priznanih pisem je na ogled v glavni razposiljalnici:

L. Schwenk-a lekarna

(302) Meldling-Dunaj.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkóczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovom S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovci A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu (na Korškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfenbergu A. Huth; v Kranju K. Savnik; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Wardo; v Radovljici A. Roblek; v Celju J. Kupferschmid.

Kdor hoče prirejati dobro kavo, naj kupuje

(967—29)

Ölz'eva kava.

Öelz-eva kava

je najboljši in najčistejši primesek navadni kavi.

Öelz-eva kava

ne sodrzuje niti hrušek, niti repe, niti sirupa.

Dobiva se v vseh specerijskih prodajalnicah.

Najboljše železo

prodaja

A. C. AHČIN

pri „zlati kosi“

v Ljubljani, Gledališke ulice h. šte. 8.

Posebno priporočam

orodja prve vrste

za (143—32)

rokodelce in poljedelstvo.

Za pile

in vodne žage

kakor za

kose

se garantira, da so dobre.

Grobni križi,

šine za obloke, kuhinjska oprava itd.

Miss Liela Rodier

iz Londona (978—2)

podučuje angleški jezik.

Franciskanske ulice št. 16, I. nadstropje.

Večjo množino tirolskega in dolenskega

vina (874—11)

Je pristno blago — ponuja po primerno nizki ceni v posodah od 50 litrov višje

Jos. Paulin v Ljubljani, Marijin trg št. 1.

Službeno osebje

(989)

vsake vrste, moško in žensko, kakor tudi **trgovsko osebje**, zlasti tako z dobrimi službenimi spricavali, priporoča in namešča najboljše za tukaj in drugod

posredovalnica **G. Flux**, Breg št. 6.

V skladišču stavbinskega podjetja bratov **Redlich & Berger** v Vodmatu (Pongračeva baraka) je na prodaj

več dobrih težkih vóz, šiljastih in okroglih kovaških mehov, konopljenih vrvij in velika železna peč. (987—1)

Zaradi postavljanja novega večjega parnega stroja, se prodasta

dva parna stroja

60 in 40 konjskih sil, oba preskrbljena z gostilci, večji s 475 mm premerom cilindra, 948 mm vzdigom in 50 tourami v minuti, manjši s 420 mm premerom cilindra, 740 mm vzdigom in 70 tourami, ki sta oba še malo časa rabljena.

Dalje je na prodaj 20 konjskih sil močna

turbina,

več valjalnih stolov,

razni okleščevalni stroji in stroj za čiščenje pšena.

Povprašati naj se blagoviti pismeno pod naslovom: „Paromlin v Celju, na Spodnjem Štajerskem“.

Na najnovejši in najboljši način

umetne

(694—26)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel, poleg čevljarskega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadst.

Svoji k svojim!

P. n. častitim gospodom rojakom, bivajočim na Dunaji, uljudno priporočam svojo

izdelovalnico moških oblek.

Obleke izdelujem po najnovejšem kroju, priležno in trpežno ter po nizkih cenah. Za obila naročila se vsem Slovincem toplo priporočam (953—4)

z odličnim spoštovanjem

Gabrijel Mesner

krojaški mojster

Dunaj, IX./3, Währingerstrasse št. 26.

Svoji k svojim!

Glasovita

radi svojega učinka, odlikovana radi svojih zdravilnih lastnosti s častno diplomom in zlato svetinjo na razstavi v Londonu in Parizu, z zlato svetinjo v Bruslju in Tunisu.

Želodčna tinktura

lekarja

G. PICCOLI-ja v Ljubljani

je vspešno

dietetično sredstvo, katero krepi in zdravi želodec, kakor tudi opravi prebavnih organov izbornu pospešuje. (173—34)

Izdelovatelj razpošilja jo proti povzetku zneska v zabojih po 12 steklenic za 1 gld. 36 kr., po 55 steklenic (zaboj tehta 5 kg) za 5 gld. 26 kr. — Poštno plača vedno naročnik.

Cena jedni steklenici 10 kr.

Veliki krah!

New York in London nista prizanašala niti evropski celini ter je bila velika tovarna srebrnine prisiljena, oddati vso svojo zalogo zgolj proti majhnemu plačilu delavnih močij. Pooblaščen sem izvršiti ta nalog. Pošiljam torej vsakomur sledeče predmete le proti temu, da se mi povrne gld. 6.60, in sicer:

6 komadov amer. patent-srebrnih vilic iz jednega komada;

6 komadov amer. patent-srebrnih jedilnih žlic; 12 kavinih

1 komad amer. patent-srebrna zajemalnica za juho;

1 komad amer. patent-srebrna zajemalnica za mleko;

2 komada amer. patent-srebrnih kupic za jajca;

6 komadov angleških Viktorija-časic za podklado;

2 komada efektnih namiznih svečnikov;

1 komad cedilnik za čaj;

1 najfinjša sipalnica za sladkor.

44 komadov vkupe samo gld. 6.60.

Vseh teh 44 predmetov je poprej stalo gld. 40 — ter je je moči sedaj dobiti po tej minimalni ceni gld. 6.60. Američansko patent-srebro je ven in ven bela kovina, ki obdrži bojo srebra 25 let, za kar se garantuje. V najboljši dokaz, da le-ta inerat ne temelji na

nikakšni slepariji

zavezujem se s tem javno, vsakemu, kateremu ne bi bilo blago povšeč, povrniti brez zadržka znesek, in naj nikakor ne zamudi ugodne prilike, da si omisli te krasne garniture, ki je posebno prikladna kot

prekrasno ženitno darilo

kakor tudi za vsako boljše gospodarstvo.

Dobiva se jedino le v

A. HIRSCHBERG-a

glavni agenturi zjed. amer. tovarn patent-srebra na Dunaji.

II., Rembrandtstrasse 19. — Telefon št. 7114.

Pošilja se v provincije proti povzetju ali če se znesek naprej vpošlje. (942—3)

Čistilni prašek 10 kr.

Pristno le z zraven natisnjeno varstveno znamko (zdrava kovina).

Izveleček iz pohvalnih pisem.

Texing, Gor. Avstrijsko, 21. svečana 1892. Služajno sem videl pri Njega svetlosti grofu Wurmbandu vaše garniture ter se prepričal o nje lepoti in cenosti itd. Jožef Forst, župnik.

V Olomucu, 1. maja 1892. S pošiljateljico izredno zadovoljen, nadkrilila znatno moje pričakovanje. Stetnik Cz., plackomanda.

(26) **Koroški** (196)

rimski vrelec

najbolj prebavna, najčistejša planinska kiselica, prost vseh želedecev obtežujočih, sliznice dražečih postranskih sestojin.

V Ljubljani glavna zaloga pri **M. E. Supanu**.

Se rabi 40 let v mnogih hlevih, kadar krave ne marajo jesti, kadar imajo slabo prebavo, v svrhu zboljšanja mleka in da krave dajo več mleka. (210—12)

KWIZDIN

Korneuburški redilni prašek za živino

osobito konje, rogato živino in ovce. Dobiva se v lekarnah in drogerijah Avstro-Ogrske.

GLAVNA ZALOGA: **Fran Iv. Kwizda**

c. in kr. avstrijski in kralj. rumunski dvorni založnik,

okrožni lekar v Korneuburgu pri Dunaji.

Paziti je na zgornjo varstveno znamko in zahtevati izrecno

Kwizdin Korneuburški redilni prašek za živino.

Najboljše voščilo svetá!

Fernolendt

voščilo za čevlje.

Ces. kralj. dež. priv.

tovarna utem. l. 1835 na Dunaji.

To voščilo brez galice (vitrijola) se lepo črno sveti ter vzdržuje usnje trpežno.

Povsod v zalogi. (801-9)

Zaradi ponarejanj naj se pazi natanko na moje ime

Fernolendt.

Lepo podstrešno stanovanje

z dvema sobama in z vsem, kar zraven pripada, se odda s 1. novembrom. — Več v Kolodvorskih ulicah št. 34 pri kamnoseku. (983—1)

Spreten komi

vzprejme se v prodajalnico na deželi.

Ponudbe pod „Soliden“ vzprejema upravništvo „Slovenskega Naroda“. (986—1)

V igranji na citre

pončuje (925—6)

Josip Petritz, učitelj citranja, v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 8.

V Novem Gradu (Illir. Castelnuovo)

se da zaradi premembe domovanja opremljena

trgovina z mešanim blagom

v zakup.

Tudi sta dve v najboljšem stanju se nahajajoči, dobro se rentujoci

hiši z vrtom, dvoriščem, mostovno tehtnico

po primerni ceni na prodaj. (994—1)

Povpraša naj se pri **Vinku Dolscheinu** v Postojini.

Nepremične

vozne plahte

različne velikosti in kakovosti ima vedno v zalogi in jih daje po ceni (59—39)

R. RANZINGER,

speditör c. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani, na Dunajski cesti št. 15.

Svetovna razstava v Čikagi.

Voznji listki v AMERIKO

(360—26)

pri

nizozemsko-ameriški parobrodni družbi.

I Kolowratring 9

IV Weyringergasse 7

DUNAJ.

Pojasnili zastoj.

Pravi zaklad

za nesrečne žrtve samooskrumbe (onanije) in tajnih razpašnostij je izborno delo

Dra. Retau-a Sebeohrana.

Česko izdanje po 80. nemški izdaji. S 27 podobami. Cena 2 gld. a. v. Čita naj je vsakdo, ki trpi na strašnih posledicah te razuzdanosti, resnični njegovi pouki rešijo vsako leto na tisoče bolnikov gotove smrti. Dobiva se v založni knjižarni „Verlags-Magazin R. F. Bleray“ v Lipskem (Sasko), Neumarkt 34, kakor tudi v vsaki knjižarni. (291—28)

Za želodec.

(332—46)

Trnkoczy-jev

Cognac - grenčec

steklenica 50 kr., 12 steklenic 5 gld.

Slasten!

Učinkuje na želodec osvežujoče, krepilno, vzbuja tek in pospešuje probavo.

Dobiva se pri

Ubaldu pl. Trnkoczy-ju

lekarnarju v Ljubljani.

— Pošilja se z obratno pošto. —

Za želodec.

Bensdorp-ov holandski kakao

izboren, zdrav in redilen
se dobiva v vseh špecerijskih in delikatesnih trgovinah.

(947-3)

Fran Železnikar

krojač

(990-1)

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 1

priporoča se čast. občinstvu za izdelovanje moških
oblek po izvrstnem kroju in po najnižji ceni.

Seh. Kneipp

Neobhodno potrebno za vsako gospodinjstvo je
Kathreiner-jeva Kneipp-ova sladna kava
z ukusom bobove kave.

Ta kava ima zase nedoseženo prednost, da se zamore odredi
kvarnemu uživanju nemešane ali z surogati mešane bobove kave
in da je moč prirediti mnogo **sladnejšo**, poleg tega **zdravejšo**
in **tečnejšo** kavo. — **Neprekošana kot primesek k na-**
vadni bobovi kavi. (417-24)

Priporoča se zlasti za gospé, otroke in bolnike.

Osobito se je čuvati slabih posnemovanj.

Dobiva se povsod — 1/2 kile po 25 kr.

Naročila na

zastirala [rouleaux] in veternece [žaluzije]

se vzprejemajo

(970-2)

v trgovini s šivalnimi stroji in drobnjavo

Frana Detter-ja

v Ljubljani, na Starem trgu št. 1.

Poštena roba in nizke cene. — Obilo uzorcev je na vpogled.

Solidne, zložne, močne
in čudovito cenene

stole

vsake vrste ponuja

prva kranjska tvornica

za upogneno

pohištvo samo iz napo-
jenega masivnega lesa

Josipa Verbič-a

v Bistri, pošta Borovnica.

(345-27)

Za

jesensko in zimsko sezono

priporoča

prekrasne

konfekcijske novosti za gospe in deklice

dežne plašče, pelerine, câps, žakéte, vrhne
suknje, blúze, zimske dolmane in rotunde

(991-1) najnovejše façone

po čudovito nizkih cenah.

Anton Schuster

v Ljubljani, Špitalske ulice št. 7.

Katalogi se pošiljajo na zahtevanje poštne prosto.

Radi preselitve kamnoseške obrti

razprodajam

svojo veliko izborno zalogo

nagrobni spomenikov

za polovico ceneje, nego vsak drugi kamnosek.

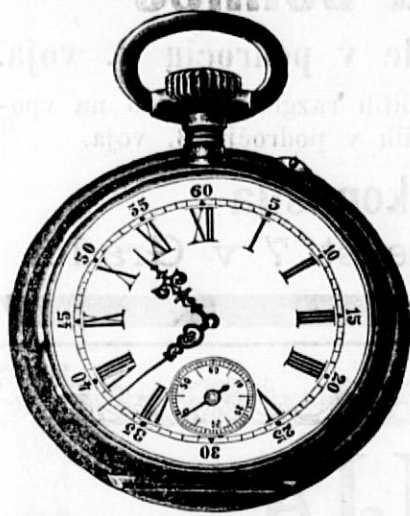
Ignacij Čamernik

sedaj poleg mesarskega mostu v Ljubljani,

potem

(971-3)

Poljske ulice šte. 49, nasproti učiteljsku.

! Razprodaja !

Zaradi preselitve, ki se vrši v
kratkem, prodajam (194-37)

po znatno znižanih cenah

stenske ure in ure z nihalom.

Proseč mnogobrojnega poseta

z velespoštovanjem

FRAN ČUDEN, urar

Slonove ulice

pozneje

Glavni trg, nasproti mestni hiši.

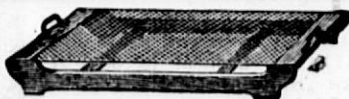

10

goldinarjev

stane pri meni en modroc na peresih (Federmatratze). Ti modroci so solidno
iz najboljših tvarine narejeni, imajo po 30 dobro vezanih, močnih peres iz naj-
boljšega bakrenega drata, so s finim afrikom tapcirani in močnim platnenim
evilhom preoblečeni ter 10-15 let **nobenih poprav** ne zahtevajo. Pri
naročilih z dežele naznani naj se vselej **natančna** mera postelje v **notranji**
luči. — Ako se torej dobi za 10 gld. **dober** tapciran modroc na pe-
resih, je pač neumestno kupovati malovredne nadomestke, kateri pravemu na-
menu, imeti **dobro** posteljo, ne ustrezajo.

ANTON OBREZA, tapcirar v Ljubljani, Šelenburgove ulice 4.
Lastnikom hotelov, vil, kopelij in zavodov popust od cene.

Žičaste žimnice za **vsako** posteljo na-
vadne velikosti po **8 gld. 90 soldov**;
z afrikom tapcirane in s civilhom preoblečene
po **15 gld.** (714-88)

Knjige za ljudske šole

iz lastnega založništva, kakor:

Abecednik, sestavila A. Razinger in A. Žumer;

Prvo berilo in prva slovnica, sestavila
A. Razinger in A. Žumer;

**Prva nemška slovnica in prvo nem-
ško berilo**, sestavili A. Praprotnik, A. Razinger
in A. Žumer;

istotako vse v naši kronovini uvedene **šolske knjige**
c. kr. založništva šolskih knjig imava v
bogatem številu na skladišču in razpošiljava z **obratno**
pošto.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

založna knjigotržnica v Ljubljani.

Prekupovalcem in takim, ki vzamejo več na jedenkrat,
dajemo **popust.** (927-11)